

»... Κύριε Κολοκοτρώνη
μας :

Για σένα, δεν έμεινε καθόλου καιρός, ν' ασχοληθούμε μαζί Σου έναντι του χρέους που έχουμε προς Σέ, — και σ' άλλα παλικάρια της παλιάς κλεφτουριάς, — διότι, η σημερινή "κλεφτουριά" έχει τον πρώτο λόγο στα Εθνικά μας ..αναθήματα, και να είσαι ευχαριστημένος που τα παιδάκια του Δημοστικού θα κρημιάσουν πάλι χάριτες σημάτες γύρω απ' την κεφαλα Σου, στο χολ του σχολείου... τραγουδώντας το σουξέ της εποχής "έλα να την βρούμε!" που περιλαμβάνει και ..τσιγαράκι πρώτης ποιότητος, στριμμένο μάλιστα από χέρια της αγάτης — λέγε νταλγκά να είσαι μέσα — και άντε, να σου βγάλουμε και δύο κανόνια στον κεντρικό, να τρομάξουν τα περισσότερα, και να διαλυθούν απ' την τρομάρα τους, κι εκείνα τα δυό συννεφάκια που λαγοκοιμούνται στην κορυφή της Κούλιας...

Ορίστε; Θέλεις και "λόγο" απ' τον δάσκαλο του ορεινού χωριού; Μάλιστα! Θα τον έχεις, αρκεί να μας τον

ΣΤΗΛΗ ΑΛΑΤΟΣ

25η Μαρτίου

ΚΩΣΤΑΚΗ ΛΟΥΣΤΑ

γράφεις εσύ αυτήν την φορά, γιατί κάθε χρόνο διαβάζει τον ίδιο, που τον έχει επιμελώς κρημμένο στο συρτάρι του, διότι οι χρόνοι δεν τελειώνουν ποτέ, να τους πάρει ο διάλος, ενώ το πνεύμα (που είναι σαν το γάλα) κρατάει τρεις μέρες και τρεις νύχτες το άτιμο, όσο αριθμούν τα θαύματα, όταν αξίζουν τον κόπο...

Και συγγνώμη που δεν έχουμε περισσότερα να σου πούμε, και να κάνουμε για Σένα, — και τ' άλλα λεβεντόπαιδα της εποχής Σου — διότι λ ε β έ ν τ ε ς έχουμε, καλύτερο από όλους μάλιστα, που έτσι και πέσει... στη φωτιά, δεν τον σηκώνεις, ού-

τε με βίντσι!

(Σήμερα την φωτιά την λέμε αλλιώς, γιατί, μην απορείς που βλέπεις ...τόση μαυρίλα εδώ κάτω — από εκεί ψηλά που είσαι — και στο κάτω — κάτω, μωρέ αδερφέ, μην τα βλέπεις όλα, μην σου τραβήξουμε και καμιά μήνηση, έτσι; Άντε...«)

(χέλι "TIME")

